

[Mose Hansen.]

skabe større usikkerhed om vurderingsreglerne både for vurderingsmyndighederne og for de administrative myndigheder, der skal bruge vurderingsgrundlaget, tillige med at de nye regler vil skabe usikkerhed hos de ejendomsbesiddere, der har været ude for årsomvurderinger i 1963 eller kommer ud for sådanne i 1964. Lovforslaget udskyder altså i princippet de virkninger, som årsomvurderingerne har med hensyn til beregning af skatterne til kommunerne og staten, men derimod ikke virkningen på formueopgørelsen for ejere af fast ejendom. Herefter skal de ejendomsbesiddere, der har fået foretaget årsomvurderinger af den ene eller af den anden grund, operere med to værdier, og det er absolut ingen forenkling. Udskydelsen af 13. almindelige vurdering medfører som nævnt mange ubehageligheder; vi ved heller ikke, om udskydelsen betyder, at næste vurderingsperiode skal være 3-årig eller 4-årig.

Mit parti anser det for væsentligt, at grundstigningsskylden afskaffes, hvilket jeg under behandlingen af forslaget til folketingsbeslutning om ophævelse af samme gav udtryk for. Trods lovgivning om grundstigningsskyld i 30 år har man endnu aldrig fået systemet til at virke helt efter sin hensigt; derimod er der fulgt skævheder og urimeligheder med i lovgivningens kølvand, det er vist erkendt af de fleste.

Mit parti vil nu afvente resultaterne af folketingsudvalgets arbejde angående de foreliggende lovforslag om udskydelse af 13. almindelige vurdering, men vi vil også med interesse afvente, hvilke resultater ejendomsudvalget kommer til med hensyn til grundstigningsskylden og med hensyn til en forenkling af ejendomsbeskatningen.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg takker de ærede ordførere, som har givet tilslutning til det foreliggende lovforslag. Jeg vil også gerne takke de øvrige ordførere, eftersom alle har givet tilsagn om på saglig vis at ville forhandle om de spørgsmål, hvorom forslaget drejer sig.

Den ærede ordfører for venstre, hr. Axel Kristensen, spurgte, om det her kun drejer sig om udskydelse af vurderingen for et år og ikke om forrykning af vurderingsperioderne — sådan forstod jeg det ærede med-

lems spørgsmål. Jeg havde tænkt mig, at når vi fik den 13. almindelige vurdering i 1965, skulle der gå, som det har været meningen i øvrigt, 4 år til den næste vurdering og så 4 år igen; men hvis der kan anføres gode grunde for, at der kun skal gå 3 år til næste vurdering derefter, så er det da, forekommer det mig, et spørgsmål, som der må kunne forhandles om; det vil jo afhænge af, hvorledes de praktiske forhold stiller sig.

Det ærede medlem mente, at det direktiv, som det var meningen at give udvalget vedrørende forenkling af ejendomsskatterne, og som jeg refererede ved fremsættelsen af disse forslag, ikke var entydigt. Jeg må tilstå, at jeg har lidt ondt ved at forstå, hvad det ærede medlem mente med, at det ikke var entydigt. Jeg siger i min fremsættelses-tale, at man vil anmode udvalget om

„at udarbejde en redegørelse vedrørende spørgsmålet om fiksering af grundstigningsskylden og om på grundlag heraf at udfærdige et lovforslag om en sådan fiksering.“

Så hedder det:

„Det skal herved lægges til grund, at fikseringen principielt skal foretages på grundlag af 12. almindelige vurdering, også for ejendomme, der senere er blevet omvurderet, ligesom det bør tilstræbes, at grundstigningsskylden for nyudstykede byggegrunde føres tilbage til niveauet ved denne vurdering.“

Og så føjes der til:

„For arealer, der er egnet til udstykning, og som er omvurderet efter 12. almindelige vurdering, bør det dog overvejes at bevare grundstigningsskylden på det højere niveau, i hvert fald indtil udstykning og bebyggelse er sket.“

Så vidt hvad fikseringen angår, og sagt kort, som det jo må være i denne forbindelse, synes jeg, at den besked, hvis jeg må bruge det udtryk, er ganske klar. Hvordan man så skal forholde sig med en række enkeltheder, ja, det må det netop være udvalgets opgave at undersøge og at stille forslag om. Men som jeg allerede gav udtryk for ved fremsættelsen, er jeg meget villig til med udvalget at drøfte udformningen af dette direktiv, og jeg vil da heller ikke på forhånd afvise den tankegang, som det ærede medlem var inde på, at direktivet